திராவிடநாடு

யாரிங்கே?

[கருணு]

சூத்திரன் ஆனது யாராலே?
சுதந்திரம் போனது எவராலே?
சாத்திரம் வேதம் இதிகாசம்
சமயநூல் புராணம் இவையேது?
கோத்திரம் குலம் மதம் சாதியென்ற
கூட்டம் பிரித்தது யார் வேலை?
ஆத்திரம் இன்றி அடிமைசெய்து—நம்மை
ஆட்சி புரிபவர் யாரிங்கே?

கண்ணில் தெரியாக் கடவுளுக்கே
கற்பனை யாய்ப்பல கதைகட்டி.
மண்ணில் கல்லில் செம்பதனில்
வடிவம் பலவாய் உருவமைத்து,
விண்ணில் இடித்திடும் கோயிலுடன்
விமானம் முதலாய் ஏற்படுத்தி,
எண்ணிப் பார்க்கும் அறிவழித்தே– நம்மை
எய்த்துப் பிழைப்பவர் யாரிங்கே?

மலர் 11 | 13—7—52 | இதழ் 2.

கொரியா

—⊛—

கடந்த ஜூன் 25ந் தேதியோடு, இரண்டு ஆண்டுகள் முடிவடைந்து விட்டன. சிறு நாடான கொரியா, இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில், படாத பாடுபட்டிருக்கிறது. மேற்கு வல்லரசுகளுக்கும், பொதுவுடைமை நாடுகளுக்குமிடையேயுள்ள பலத்தைப் பரீட்சை பார்க்கும் இடமாக, இருந்து வருகிறது, இன்னும்.

போரின் விளைவால், இதுவரை 50 லட்சம் மக்கள், சேதமடைந்திருக்கிறார்கள்; 40 லட்சம் மக்கள், நிர்க்கதியாய், இருக்க வீடுமில்லாது, அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். போரின் விளைவால் ஏற்படக் கூடிய வேதனைகள் அனைத்தையும் சுமந்து செத்துக் கொண்டுள்ளனர், கொரிய மக்கள்.

வட கொரியா — கம்யூனிச நாடுகளின் ஆதரவிலும், தென்கொரியா— அமெரிக்காவின் கைப்பாவையாகவும் இருந்துகொண்டு வருகின்றது.

தென் கொரியாவுக்கு ஆதரவாக, ஐக்கிய நாடுகளின் சார்பில் போர் துவக்கப்பட்டதும், அதை அமெரிக்கா, முன்னின்று நடத்திக் கொண்டு வருவதும் உலகு அறியும். இதற்குக் காரணம், தென் கொரியாவை தமது வசம் வைத்துக் கொண்டு, அதை ராணுவ தளமாக்கி, அதன் மூலம் ரஷ்யா மீதும் சீனா மீதும் போர் துவக்கப் பயன்படுத்தலாமென்பதே, அமெரிக்க வாதிகளின் கருத்தென, அறிந்தோர் கூறுகிறார்கள். இதனால்தான், கொரியா விஷயத்தில், இவ்வளவு கெடுபிடியாக அமெரிக்காவும் இருந்து வருகிறது.

இந்தப் போருக்குக் கிடைத்த திரை, ஐக்கிய நாடுகள் சபை, என்பதாகும். இதன் சார்பிலே கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக போர் நடைபெற்று வருகிறது — இந்தப் போருக்கு பிரிட்டன், பிரான்ஸ் போன்ற பற்பல நாடுகளும், துருப்புகளையும் தளவாடங்களையும் உதவிக் கொண்டே உள்ளன. இருந்தும், வடகொரியாவை வெற்றிகொள்ள முடியவில்லை! அதிக்க வல்லரசுகள் அத்தனையும் எதிர்த்தும் வட கொரியா வீழவில்லை.

அந்தளவுக்கு வடகொரியாவுக்கு ஆதரவாக செஞ்சீனாவும், ரஷ்யாவும் உதவியளித்துக் கொண்டுள்ளன.

இவ்வித உதவியால், கம்பீரமாகப் போரிடும் வடகொரியர்கள்மீது, அமெரிக்க வல்லரசுக்கு ஆத்திரமும் ஆவேசமும் அதிகமாகியிருக்கிறது. இதன் விளைவாகவே, கிருமிகளைக் கொண்டும், விஷவேடிக்கைகள் செய்யப்படுவதாக, அறிகிறோம்.

இப்போது இந்த ஆத்திரம், செஞ்சீனாமீது திரும்பியிருக்கிறது — புது உருவில். மூன்றாவதாண்டு தொடங்குந் நோத்தில், மஞ்சூரிய எல்லையில் யாலுநதிக்கரையில் அமைக்கப் பட்டிருக்கும் மின்சார உற்பத்தி நிலையங்கள் நாசமாக்கப்படுகின்றன. இவை, சீனாவுக்கு சொந்தமானவை. பற்பல உற்பத்திச்சாலைகள் இயங்க, பேருதவியாக இருப்பவை. இவைகளைத் தாக்கத் துவங்கியிருக்கிறது. அமெரிக்கா. நாற்றுக்கணக்கான விமானங்கள் குண்டுமாரி பொழிகின்றன! மின்சாரஉற்பத்தி நிலையங்கள் நிர்மூலமாகின்றன — தூள் தூளாக்கப்படுகின்றன.

இந்த நடவடிக்கை, மூன்றாவது உலகப் போருக்கு, வித்திடுவதாக ஆய்விடுமோவென, உலக அறிஞர்கள் அஞ்சுகின்றனர்.

பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டில், இந் நடவடிக்கையைப்பற்றி, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அட்லி கார்சாரமாக வாதித்துள்ளார். அதற்கு, சர்ச்சில், தந்த பதிலிலிருந்து, இந்தக் கொடுங் கோன்மைக்கு பிரிட்டனும் உடந்தையாக இருக்குமென்பது தெளிவாகின்றது.

விமானத் தாக்குதலை யொட்டி, கடுமையான எச்சரிக்கையொன்றை விடுத்திருக்கிறது, செஞ்சீனா.

இத்தகைய சூழ்நிலை! அமெரிக்க அதிபர்களும் பிரிட்டிஷ் நிபுணர்களும் கூடிக் கூடிப்பேசுகின்றனர்— புதுப்புது தகவல்கள் வந்தவண்ணமே உள்ளன.

வல்லரசுகளின் வேட்டைக்காடாக ஆகியிருக்கும் தென்கொரியாவிலுள்ள மக்களின் மனநிலை, எரிமலை, ஆகிவருவதாகவும் அறிகிறோம்.

தலைவர் சிங்-மன்-ரீயைக் கொலை செய்ய முயற்சி, அவரது சர்க்கார் மீது நம்பிக்கையிலாத் தீர்மானம், சட்டசபையில் அமளி சர்க்கார் மாளிகைமுன் ஆர்ப்பாட்டங்கள் — இவ்விதம் வரும் தகவல்கள், இந்த சூழ்நிலையை விளக்குகின்றன.

பிரிட்டனிலிருந்து தென்கொரியா சென்றிருந்த அதிகாரியொருவர், "தென்கொரியாவில் ஊழலும், லஞ்சமும் தாண்டவமாடுகிறது. இப்போதிருக்கும் ரீ சர்க்கார், ஒன்றுக்கும் இலாயக்கில்லை. மக்கள்படும் அவதியோ சொல்லமுடியவில்லை. இந்நிலையில் கிடக்கும் தென்கொரியாவை எப்படித்தான்காப்போமோ தெரியவில்லை!" என்பதாக அங்கலாய்த்திருக்கிறார். இது, தென் கொரியாவில்! இத்தகைய நிலையிலுள்ள தென்கொரியாவை காக்கத் தான், முதலாளித்துவ முகாம் முனைகிறது.

கடந்த ஓராண்டுகாலமாக கொரியப்போர் குறித்து, இருதரப்பாரிடையிலும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்று வருவதாகக் கேள்வியுற்றோம்—இப்போதும் நடைபெற்றுக்கொண்டே இருக்கிறதாம்!

ஆனால். விமானப் படை பாய்கிறது. இந்தவேதனை, முடியாவிடில் விளைவு, என்னவாகுமோ? போர்ப் புயலால் சீரழிந்து தவிக்கும் கொரிய மக்களின் சார்பில், விழிப்புற்ற ஆசியாவின், அனுதாபம் எழும்பாமற் போகாது. தென்கொரியாவில், 'புது ஹிட்லர்' உதயமாகியிருக்கிறார் — சிங் மன்-ரீ உருவில். வெறியும் கொடுமையும், விரைவில் நீங்குமெனப் புலப்படவில்லை.

இத்தகைய சூழ்நிலைக்கிடையிலே மூன்றாவதாண்டு துவங்குகிறது, கொரியப் போருக்கு.

கடைசி நாள்
மஜீத் குடும்ப நிதிக்கு
உதவுவோர்
20—7—52க்குள்
அனுப்பி வையுங்கள்.

நம்பிக்கையில்லை

திவி.

கீழே உள்ள உரையாடல் கற்பனையே. கீழ்க்கண்டவர்கள் ஒருவரையொருவர் சந்தித்தால் என்ன பேசிக் கோள்வார்கள் என்று ஒரு கணம் நினைத்துப் பார்த்தால், இப்படித்தானிருக்கும் என்று, நமக்கு நாமே சோல்லிக்கோள்ளத் தூண்டும். அவர்கள் சந்திக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்று கவனியுங்கள்.

ஆச்சாரியாரும் குன்னியூராரும்

குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யர்:- நமஸ்காரம்........

ஆச்சாரியார்:- வாருங்கோ, வாருங்கோ—உக்காருங்கோ ஏது இப்படி புறப்பட்டுட்டேள்.

கு. சா: எல்லாம் உங்களைப்பார்த்துட்டுப் போகலாம்னுதான்.

ஆ:- என்ன விசேஷமா?

கு. சா:- விசேஷமொண்ணுமில்லே, நம்ம 'கல்கி' எழுதியிருந்தாரேன்னு, தஞ்சை காங்கிரஸ் கமிட்டியைப்பற்றி—அது சம்மந்தமாக சிலயோசனைகள் கேட்டுண்டு.

ஆ:- பேஷாய்ச் செய்யுங்கோ—எலக்ஷன் வருத்தமெல்லாம் பஞ்சாய்ப் பறந்துடணும், காங்கிரஸ் காரியங்களைச் செய்கிற வேகத்தில்.

கு. சா: நீங்க இதுவிஷயத்திலே பலேதந்திரமான்னு நடந்திண்டேள் எலக்ஷன்னு. ஆபத்துதானே நான் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டேன். நஷ்டப்பட்டேன். முடிஞ்சுதோ. ஆனால் உங்களுக்கு அப்படி ஆகாது! இருந்தாலும் ஆயிடுத்துன்னு என்ன செய்யரது — நல்ல ஏற்பாடுதான். பிரகாசாவுக்குச் சொல்லிவிட்டது!

ஆ:- என்ன இப்படிச் சொல்றீர் இவ்வயசுக்கு எலக்ஷனிலே நின்னு அவதிப்படமுடியுமா?

கு. சா:- இதெல்லாம் வெளியில் பேசிக்கொள்ற பேச்சுன்னு. நமக்குள்ளே பண்ணிவிட்டு உண்மையைச் சொல்லிக்கிறதிலே தப்பில்லே வய்யாவங்க எலக்ஷன்னிலே நிக்காமலேயே மந்திரியாகலாம்னு, இந்திய சட்டம் சொல்லுதோ? (இரகசியமாக) ராஜாஜிக்கு தெரியாததை நான் பெரிதும் சொல்லப்போறதில்லே. கம்யூனிஸ்ட்டுகள் பலபேர் எலக்ஷன் நேரத்திலே வெளியிலே கூட இல்லே. மதுரையில் ஜெயிச்சானே, ராமமூர்த்தி........அவன், ஜெயில்லேன்னு இருந்தான். காவல் கைதியெல்லாம், அதுவும் பல வருஷங்கள், மகாஜனங்க முகத்திலே விழிக்காதவரெல்லாம், தேர்தலிலே நின்று ஜெயிச்சிருக்கா. நீங்க கல்லாட்டமா இருந்துண்டு வயசாயிடுத்துன்னு பேசுறீர். அதையும் கேட்டுண்டு கைதட்ட ஆட்கள் தான் இருக்காளே.

ஆ:- என்ன அய்யர்வாள், தேர்தல் தோல்வியினாலே ஏற்பட்ட கோபம் போகல்லே போலிருக்கு.

கு. சா:- அதான், நம்மவா வந்தேள் — அங்கங்கே, நம்மளாவாளேயே ஏற்பாடு செய்துட்டீர். மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு சுப்பராயனைத் தலைவராக்கினீர். அவர் பாதிக்குமேல் நம்மவாமாதிரிதான் தஞ்சைக்கு என்னைத் தலைவராக்கினீர். மதுரையிலே வைத்தினாதய்யரைத் தலைவராக்கிவிட்டீர். இப்படி ஜில்லாவாரியாய் எங்கெங்கே, நம்மவா வரமுடியுமோ அங்கெல்லாம் போட்டுண்டு வர்ரீர். சட்டசபை காரியதரிசியாய் கிருஷ்ணய்யரைப் போட்டதிலே, ரொம்ப துணிஞ்சுதான் வேலை செய்திருக்கேள். இப்படி காரியங்கள் நடக்கிறபோது எனக்கென்ன கோபம்?

ஆ:- சட்டசபையிலே வெகு தொல்லை — ஓய்வில்லை போகப் போகக் கவனித்துவிட்டேன்.

கு. சா:- ஏன் சுவாமி, திடீர்னு, நம்பிக்கை ஓட்டு கேட்டேள்.

ஆ:- திடீர்னு கேக்கல்லேயே, யோசனை பண்ணித்தான்........

கு. சா:- யோசனை பண்ணியா? என்ன யோசனை........

ஆ:- சபாநாயகர் தேர்தலிலே இருந்து, யோசிச்சிண்டே வந்தேன்.

கு. சா:- எதுக்கு?

ஆ:- காங்கிரஸ் பலம் வளர்ந்திருக்குன்னு காட்டவேண்டாமோ?

கு. சா:- அதெப்படி?

ஆ:- அதுதான் கெட்டும்போச்சு. முன்னே, காங்கிரஸ் சார்பிலே நிண்ணவாளுக்கு 206 ஓட்டுகள் கிடைத்தது. இப்போ அதைவிட அதிகம்னு காட்டலாம்னுதான் முயற்சித்தேன்.

கு. சா:- 200 ஓட்டுதானே வந்திருக்கு.

ஆ:-ஆமாம்! ஆனால், எதிர்க்கட்சி உடைஞ்சிடுத்துன்னு காட்ட முடிஞ்சுதில்லேயோ........165 பேருன்னு பேசிண்டா, 151 ஆகிவிட்ட தோல்வியோ.

கு. சா:- அவர்களிலே பலபேர் வரல்லேன்னு சொல்றுளே.

ஆ:- அவாளிலே சிலர் புதிசா, நமக்கு ஓட்டு போட்டிருக்காளே!

கு. சா:- நீங்க, சாதாரணப்பட்டவாளா! ஆனாலும் நேக்கு ரொம்ப மனசு சங்கடப்பட்ரது. ஒவ்வொரு தீர்மானத்தின்போதும் இப்படி, நித்திய ஆயுசு, பூர்ணகண்டமாயிருந்தா என்ன செய்யரது. கிருஷிக்லோக் கட்சியார், வெகு பிகுவுகாட்டினாளாமே—வாஸ்தவமா?

ஆ:-அய்யர்வாள், அது வேறு விஷயம். கடைசி நேரம்வரை கண்டிப்பாய், முடியாதுன்னுதான்சொல்லிண்டிருந்தா. அவா கட்சியிலே மந்திரிகள் இரண்டு பேர் போடலாம்னு ஒத்திண்ட பிறகு...

கு. சா:- இபபடி ஒவ்வொரு ஆளைப் பிடிக்கவும, மந்திரிப் பதவி, சபாநாயகர் பதவி, உதவி மந்திரி உத்தியோகம், ஸ்பெஷல் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள், தலைவர்கள், பர்மிட்டுகள் கொடுத்திண்டே வந்தா, எங்கேபோய் முடியறது. எவ்வளவு பேருக்குத்தான் கொடுப்பேள்?

ஆ:- நாம் எவ்வளவு நாளைக்கு வாழப்போறோமோ, அவ்வளவு நாளைக்கு—உம், அதைவிடுங்க, அய்யர்வாள், ஆத்திலே எல்லாம் சௌக்கியமோ?

(5-ம் பக்கம் பார்க்க)

திராவிடநாடு

காஞ்சி] 13—7—52 [ஞாயிறு

'பொம்மை'க்கு லட்சமா!

★

சம்பளம் ரூ	66,000
சாப்பாட்டுக்கு ரூ	22,500
சிப்பந்திகளுக்காக	46,000
மாளிகைச் செலவு	2,48,000
கார் செலவு	1,50,000
பிரயாணச் செலவு	1,71,000
இஷ்டச் செலவு	25,000
மொத்தம்	7,28,500

சென்னை மாகாணக் கவர்னருக்கென, ஒரு ஆண்டுக்கு, "நாம்" தரும் தொகை இது. நமது வரிப் பணத்தில் இவ்வளவு லட்ச ரூபாய்களையும் காங்கிரஸ் சர்க்கார், அவருக்குத் தருகிறது. இந்த ஆண்டுக்கு இந்த 'நபருக்கு' ரூ. 10–லட்சம் அளிக்கப்போவதாக ஆச்சாரியார் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்! நாட்டை ஆள, மந்திரிகள், இருக்கும்போது, இப்படி ஏன் 'ஒரு பொம்மை'யும் அதற்கென இவ்வளவு பணம் செலவிடுவதும் நீடிக்க வேண்டும்? 'தாம் ஒரு பொம்மை தானென்று' இப்போதிருக்கிற பிரகாசாவே, தெரிவித்திருக்கிறார்!

இப்படிப்பட்ட 'பொம்மை'மக்காக நமது பணம் லட்சக் கணக்கில் ஏன், வீணாவது! மாகாணங்களை 'நிர்வகிக்க', டில்லி ஆதிபத்தியத்துக்கு தேவைப்படலாம், கவர்னர்கள்; அவ்விதம் தமது ஆதிக்கத் தூதர்களாக இருப்போருக்கு டில்லியினரே பணத்தைக் கொடுத்து வைத்துக் கொள்ளலாமே! மாறாக, வாடும் நம்மை வாதைக்கு ஆளாக்குவது போல, இவ்விதம் ஒரு 'பீடம்' ஏன்? ஆடம்பரச் செலவுகள் ஏன்?

"காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்தால் ரூ 500க்கு மேல் எந்த அதிகாரிக்கும் சம்பளம் தரமாட்டோம்" என்று சுயராஜ்யப் போரின்போது முழக்கமிட்டோர், இன்று, சிறிது கூடக் கவலையின்றி மாதாமாதம் தனியொரு நபருக்காக ரூ 70,000 செலவழிப்பதா? வீணாக ஒருபதவியும் அதற்கு வீணாடம்பரச் செலவுகளுமா? — அறிவுலகம், இந்த அக்கிரமத்தைச் சகிக்காது. இந்த 'அநீதி'யைச் சட்டசபையிலிருப்போர், 'கவர்னர் மான்யப் பிரரேபணை'யின் போது, எதிர்க்கத் திட்டமிட்டிருப்பதாக அறிகிறோம். வாய் வீரம் பேசிய காங்கிரசார், இந்த வீணான 'வகைக்கு' மக்கள் பணத்தைச் செலவிடுவதை மக்கள் மன்றம், ஒரு போதும், அனுமதியாது. ஏழையின் கண்ணீர், இந்த கோலாகலத்துக்கு முற்றுப்புள்ளிவைக்கத்தான் செய்யும். இதை, இன்றுள்ளோர் உணர்ந்து ஆவன செய்யவேண்டுமென வலியுறுத்துகிறோம். ❋

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

காத ஆச்சாரியார் தலைமையில், மெஜாரிட்டியில்லாத காங்கிரஸ் மந்திரி சபை அமைச்சிருக்கு. இதிலே. தினமொரு துரோகி சேர்ந்து சேர்ந்து கொள்கிறார்கள் இந்த கோரக் காட்சிகளை, ஜனங்க பார்த்துப் பார்த்து மனம் புழுங்கி நிற்கிறார்கள். அவர்களிடையே, நீங்க போய், கண்டதைச் சொல்லி, உடம்பை......

பி. பி. ரா:- எனக்கென்னமோ, ஆச்சாரியார், பேசிக்கொண்டு வருவது பிடிக்கிறது.

வி. பி. ரா:- உங்களுக்கு ஏன் பிடிக்காது! அவர் பஜகோவிந்தம்— நீங்க அய்யப்பன் சரணம்! அதுக்காக, இப்படி, நம்பிய மக்களை ஏமாத்தக் கூடாது. ஏதோ உள்ளே வந்துட்டோம்கிற தைரியத்திலே, எல்லாம் செய்பாங்க என்ணைக்கு ஜனங்க, பொங்கும் கடலாகிறாங்களோ?

பி. டி. ரா:- நீர் மட்டும் சந்தர்ப்பத்தில் இப்படி ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டால், இப்படி செய்யமாட்டீரா?

வி. வி. ரா:- அதிகமாகப்போறிங்க —இத்தோடு நிறுத்திக் கொள்வோம்.

ஆச்சாரியாரும், அவர் வீட்டு வேலைக்காரனும்

வேலைக்காரன்:- என்னங்கசாமி, முகம் வாடியிருக்கு.

ஆ:- போடா, முகம் வாடாம, ஜெகஜ்ஜோதியாயிருக்குமோ.

வே:- சாமியா, இப்படிச் சொல்றிங்க, நீங்கநினைச்சா, இந்தியாவையே ஆட்டலாம்.

ஆ:- இந்தியாவை ஆட்டறது கிடக்கட்டும், இத்த எம். எல். ஏ. ஒவ்வொருத்தனை ஆட்டி அசைக்கவே முடியவில்லேடா

வே:- சாமி, அப்படிச் சொல்லப்படாது. அண்ணைக்கு வந்தாரே இப்போ, மந்திரியாக்கியிருக்கிங்களே—அவர் பேரு, மாணிக்கமோ, வைடூரியமோ— அவர் அசையலியா?

ஆ:- அவர் மட்டும் போதுமா?

வே:- அவர் ஆளுங்க ஆறு பேராமே.

ஆ:- ஆறுபேர் கிடக்கட்டும்— இப்போ அறுபதுபேர் இருந்தாலும், அதிலே எவனையும் நம்பறதிக்கில்லே.

வே:- இப்போ, ஏதாவது சங்கடம் வந்துடுச்சுங்களா?

ஆ:- சங்கடம் தவிர வேறே என்னடா வரும்?

வே:- ஏங்க, அவ்வளவு சலிப்பு?

ஆ:- சலிப்பில்லேடா இது, தவிப்பு—என்மேலே நம்பிக்கையிருக்கான்னு சொல்லும்படிக் கேட்டேன். நம்பிக்கையிருக்குன்னு சொல்லவைக்க, எவ்வளவு திருகு தாளம் போடவேண்டியிருந்தது தெரியுமோ?

வே:- சாமி, நீங்க நினைச்சா நடக்காதது எதுங்க.

ஆ:- எதுவா, எல்லாந்தான்!

வே:- எல்லாம் நடக்கும்னு சொல்லுங்க.

ஆ:- நடக்கும், எல்லாம் ஏமாதவா?

வே:- ஏமாறவேண்டாங்க—இன்னும் கொஞ்சம்......

ஆ:- இன்னும் கொஞ்சம்......,

வே:- பக்தர்களாகிவிட்டால்....

ஆ:- ஆகிவிட்டால்?

வே:- பஜகோவிந்தம், பஜகோவிந்தம் என்று பஜனை பண்ணுவாங்க.

ஆ:- பஜனை பண்ணி என்னடா செய்யாது?

(9-ம் பக்கம் பார்க்க)

3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கு. சா:— சௌக்கியந்தான் நான் வர்ரேன். நெடுநேரமாயிடுத்து. உங்க வேலையெல்லாம் கெடுத்ததற்கு, மன்னிக்கணும்.

ஆ:- அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லேன்னு, என் வேலையே இது தானே—சரி, புறப்படுங்கோ.

குன்னியூராரும், இந்துக்காரரும்

கு. சா. சௌக்கியமோ?

சீனுவாசன்:- சௌக்கியத்திற்கு குறைச்சல் ஒண்ணுமில்லே. நீங்க எங்கே புறப்பட்டேள்.

கு. சா:- ராஜாஜியண்டை போய்ட்டு வர்ரேன்.

சீ:- அவர் ஏனோ, இப்படி பண்ணிண்டிருக்கார்.

கு. சா:— என்ன பண்ணிண்டு...

சீ:- அருப்புக்கோட்டை எலக்ஷனைப் பற்றித்தான் சொல்றேன்.

கு. சா:- என்னண்டை கூட அது பத்திப் பேசினோர்—எனக்குத் துளியும் பிடிக்கலேலே. ஆனா அவாண்டை அதை எப்படிச் சொல்றது. அதனாலே வாயை மூடிண்டு வந்துட்டேன்.

சீ:— அதனாலேதான், பத்திரிகையிலே, எழுதினேன். அருப்புக்கோட்டை விஷயத்திலே, ராஜாஜி விசேஷ அக்கரை செலுத்தத் தேவையில்லேன்னு.

கு. சா:— காங்கிரஸ் பலத்தைக் காட்டத்தான் நம்பிக்கை தீர்மானம் கொண்டு வந்தேன்னு சொல்றாரே.

சீ:— ஆமாம், அதான் தெரிஞ்சிருக்கு — அவனவன், எப்படி எப்படி திட்டணுமோ, அப்படியெல்லாம் திட்டித் தீர்த்துட்டான் நமக்கு மானம் போறது—இவைகளை வேறெ, நம்ம பத்திரிகைகளிலே போடவேண்டியிருக்கு. எல்லாம், இவர் செய்த வேலை. இல்லாவிட்டா, இவன்களுக்கு ஏது சமயம், இப்படியெல்லாம் பேச.

கு. சா:— எல்லோருக்கும் திட்டறவா தானே?

சீ:— அய்யர்வாள், சட்ட சபையிலே, நாலு நாட்களும், இருந்திருந்தா தெரிஞ்சிருக்கும். நாக்கு வளைஞ்ச பக்கமெல்லாம் பேசினா— ராஜாஜியை எப்படி எப்படிக் கிண்டல் பண்ணணுமோ, அப்படியெல்லாம் கிண்டல் பண்ணினா. நம்பிக்கை தீர்மானம்னு கொண்டு வந்ததாலே, வந்த தீம்பு தானே, இது. இதிலே என்ன லாபம் இருக்கு?

கு. சா:— ஆமாம், ஜெயிக்காதுன்னு தெரிஞ்சு தான், அவா பேசியிருக்கிரு—

சீ:— அது போகட்டும், நீங்க வந்த விஷயம்.

கு. சா:— விஷயம் பிரமாதமில்லே, தஞ்சாவூரிலே ஒரு கூட்டம். நான் தலைமை வகிக்கிறேன். நீரும் அன்று......

சீ:— பேஷாய்.........

கு. சா:— சரி, விவரம் போய் எழுதரேன்.

இந்துக்காரரும், ராஜனும்,

சீ:— நான் ஆச்சர்யப்பட்டேன்...

பி. டி. ராஜன்:— எதுக்காக!

சீ:— நீங்க, ராஜாஜியை ஆதரிப்பேள்னு கனவிலேகூட எண்ணினதில்லே—ஆனால், ஆதரிச்சேள்.

பி. டி. ரா:— இதுக்கு, ஆச்சர்யப்படுவானேய்யா, வெட்கப்படும் அர்த்தமுண்டு.

சீ:— என்ன அப்படிச் சொல்றீர்.

பி. டி. ரா:— பின்னே எப்படிச் சொல்வது?

சீ:— ராஜாஜியை வெகுவாய் ஆதரிச்சு பேசியிருக்கிறீர். ஓட்டும் கொடுத்திருக்கிறீர்.

பி. டி. ரா:— ஓய், நான் எந்தக் கட்சி.

சீ: ஜஸ்டிஸ் கட்சி.

பி. டி. ரா:— ஜஸ்டிஸ் கட்சி, காங்கிரசுக்கு பரம விரோதின்னு நீங்க பேசினதில்லையா?

சீ:— அதுக்கு இப்போ என்ன.

பி. டி. ரா:— இல்லே, இதுக்கு முன்னாலே, ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரங்க ஆட்சி நடத்தினபோது, அவர்கள், நல்லது செய்தபோது, ஒரு வார்த்தை, ஆதரவா, பேசிய காங்கிரஸ்காரரைக் காட்டும். அந்தக் கண்ணியம் தான் அங்கே கிடையாதே!

சீ:— நீங்க செஞ்சது, பெருந்தன்மையான காரியம் தான்.

பி. டி. ரா:— நீர் சொல்லுகிறீர், பெருந்தன்மையானதுன்னு — எங்களவா, துரோகம் செஞ்சேன்னு சொல்கிறார்கள் — என் மனசுகூட அதைத்தான் சொல்றது. ஆனா என் ஒரு ஓட்டு, காங்கிரசுக்கு வைத்த வேட்டுன்னுதான் நினைச்சு கொடுத்தேன்.

சீ:— எப்படி சார்.

பி. டி. ரா:— வெட்கம், மானம் சூடுள்ளவர்களுக்குப் புரியும். காங்கிரசுக்கு ஜென்ம விரோதியான, என்னைப் போன்றவங்க, ஓட்டுகளை வாங்கித்தான், உயிர் பிழைக்க முடிகிறது ஆச்சாரியாராலே.

சீ:— நம்பிக்கைத் தீர்மானம் நிறைவேறிவிட்டது.

பி. டி. ரா:— நம்பிக்கைத் தீர்மானம். வந்ததே சொல்றதே, அவர் மேலே, நம்பிக்கை குறைஞ்சிருக்குன்னு, யாரார் ஓட்டாலே? எல்லா காங்கிரஸ் ஆண்கள் போட்ட ஓட்டா? எனக்கு ஒரு வெறுப்பு— இந்தக் கம்யூனிஸ்டுகள் போக்கு எனக்குத் துளியும் பிடிக்கல்லே— அதனாலே, இப்படிப் போட்டுத் தொலைத்தேன். இல்லாவிட்டால், ஆச்சாரியாருக்கா, ஓட்டு போடுவேன்!

பி. டி. ராஜனும்,— வி. வி. ராமசாமியும்

வி. வி. ராமசாமி:— என்னங்க, இப்படி பண்ணிட்டீங்க—நான் எதிர் பார்க்கவில்லை.

பி. டி. ரா:— என்ன பண்ணிட்டேன்.

வி. வி. ரா:— என்ன பண்ணிட்டேளா, துரோகம் — மக்களுக்குப் பெருந் துரோகம்!

பி. டி. ரா:— துரோகமா? ஆச்சாரியார் மந்திரி சபை இருப்பதாலே, நமக்கு நஷ்டம் என்ன?

வி. வி. ரா:— கஷ்டமா? நமக்கு தாங்க முடியாத கஷ்டம்.

பி. டி. ரா:— நான் செஞ்சது சரின்னு நினைக்கிறேன்.

வி. வி. ரா:— தயவு செய்து இன்னொரு முறை இப்படிச் சொல்லாதீங்க. அவங்க, ஏற்கனவே வழி தெரிஞ்சி யிருக்கிறாங்க. தோற்ற காங்கிரஸ் கட்சிப் பிரசாரர், கன்னாரியிருக்கிறார். தேர்தலைப் பார்த்

(4-ம் பக்கம் பார்க்க)

“பணாதிபத்ய”—பாதுகாவலிந்தப் “பாரதப் பிரசங்கி!”

அதிக வரி செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம்! — வெள்ளையன் காலத்தைவிடக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் சர்க்கார் கஜானாவுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன.

மக்கள் செலுத்தும் வரிகள் மூலம்தான் பணம் குவிந்தது, கஜானாவுக்கு. வெள்ளையனை விரட்டிய இந்த வீரர்கள் காலத்திலும் மக்கள்தான், கஜானாவுக்குப் பணத்தைக் கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அன்றும் நாம் பணம்தர, செலவழித்தான் வெள்ளையன்! இன்றும் நாம் பணம் தருகிறோம்; செலவழிக்கிறார்கள் இவர்கள்!!

விளக்கமாகச்சொன்னால், அப்போதையைவிட, இப்போது அதிகமாக வரி செலுத்துகிறோம், நாம். சர்க்காரும் அதிகமாகவே, நமது பணத்தைச் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறது! அதிகமாகச் செலவழிப்பதென்றால், நாம் தரும் அதிகவரிகளின் மூலம்வரும் வருமானத்தைக்கு மேல் செலவழிக்கிறது. வரவுக்கு மேல் செலவு! ‘பற்றுக்குறை’ பட்ஜட்!!

அதிகவரி செலுத்துகிறோம்—சர்க்காரும் அதிகப்பணத்தைச் செலவழிக்கிறது.

வரி அதிகமாகி — அதிகப் பணமும் ஆள்வோரால் செலவிடப்படுகிறதென்றால், சுபீட்சம் இருக்க வேண்டும் மக்களிடம்.

ஆனால் மக்கள் நிலையோ! அன்று போல்தான் இன்றும்—தெளிவாகச் சொன்னால் அதைவிட மோசமான நிலைமைதான்.

*

வெள்ளையன் காலத்திலே, ‘வெளிநாட்டு உதவி’ என்கிற பேச்சை நாம் கேட்டது இல்லை. ஆனால் இப்போதோ, ‘அமெரிக்காவிலிருந்து உதவி வந்துகொண்டேயிருக்கிறது’ என்று பண்டித நேருவும், பற்பல பிரமுகர்களும் கூறுவதை, அடிக்கடி பத்திரிகைகளிலேகாண்கிறோம். உலக பாங்கியின் உதவி, உலக நாணயச் செலாவணி பாங்கியின் உதவி, மார்ஷல் உதவி, செஸ்டர் பௌலஸ் போயிருக்கிறார், ‘கம்யூனிடி’ திட்டத்துக்குத் தனிப் பண உதவி — இவ்விதம், விதவிதமான “உதவிகளை”ப் பற்றிக் கூறப்படுகிறது. அதிலும், ‘சுயராஜ்யம்’ கிடைத்த நாள்முதல், இந்த உதவிக்குரல் அதிகமாகவே ஒலிக்கிறது. கடந்த மூன்றாண்டுகளில் காது செவிடுபடக் கேட்கிறோம். பலன்! ‘பணம் போதவில்லை’ — என்கிற பல்லவிதான். மத்திய சர்க்காரும் சொல்கிறது! மாகாண சர்க்காரும் அலறுகிறது!! பற்றுக்குறை ‘பட்ஜட்’ தயாராகிறது.

மத்ய சர்க்காருக்கு வரும் ‘பண உதவிகளை’ப்பற்றி அறிகிறோம்— மாகாண சர்க்காருக்கு செல்லும் வரி அதிகமாயிருப்பதையும் அறிகிறோம். ஆனால் நிலைமை ஏன் மாறாமல், மோசமாகிக்கொண்டே போகிறது!

நெல்லை அறுத்து களத்துமேட்டிலே குவிக்கிறோம் — பக்கத்து வயல்காரரின் நெல்லையும் வாங்கிக் குவிக்கிறோம். ஆனால் அவ்வளவு நெல்லும் நமக்குப் போதவில்லையென்றால், என்ன பொருள்? வரவுக்கு மீறி செலவழிக்கிறோம் என்றுதானே அர்த்தம். அவ்விதம் வரவுக்கு அதிகமாகச் செலவழித்தும், குடும்பத்தினர் குந்தி கொதிக்க கதறுகின்றனர் என்றால், நாம் செலவழித்த முறைகளைத் தானே குற்றம், கூறுவர் — நல்லோர்.

இதே ‘கதை’யை, சர்க்காருக்கு வைத்துப்பாருங்கள். அதிகவரி— பண உதவி—அதிகச் செலவு. இவை, சர்க்காருக்கு. ஆனால், ‘நாடு’ எனும் குடும்பமோ நிர்க்கதியிலிருக்கிறது. வரவு—செலவு சரியாக இல்லை! நஷ்டம் வருகிறது’ துண்டு விழுகிறது. புதுவரிகள், போடப் படுகின்றன!!

*

முதலமைச்சர் ராஜகோபாலாச்சாரியார், புது வரிகள், போடப் போவதாக அறிவித்துள்ளார். 61-கோடிக்குமேல் வரவு செலவு செய்யும் சென்னை சர்க்கார் புதிய வரிகளைப் போடப் போகிறார்கள்! பஞ்சாலைகள்மீதோ, பணக்காரர்கள் மீதோ, ‘தெகிடுதத்தமாக’ பணம் திரட்டுவோருக்கோ, அல்ல; சாதாரண மக்களுக்கு. மக்கள் தலையிலே புதுவரிகள் சுமத்தப்படப்போகின்றன, அதிக வரி செலுத்தும் மக்கள் இன்னும் வரி கட்டவேண்டுமாம்!

பஸ் [illegible] மைலுக்கு ஒரு [illegible]

நில [illegible] பணம்’ தரவே [illegible]

நீர்ப் [illegible] தமைக் காக ச [illegible] கு’ நில வில [illegible]

இந் [illegible] மூலம், பணம் [illegible] தள்ள முடியு [illegible] மூலம், நான்கு [illegible] மக்களிட மிருந் [illegible] வுக்குப் போக [illegible] புது வரிகள் [illegible] த்தாக்கு பவை.

‘வரி [illegible] சாங் கம் இ [illegible] எவரும் மறுக்கார். மக்களைப் பராமரிக்கும் சர்க்கார் நடைபெற, மக்கள் வரித் தொகை தரக்கடமைப் பட்டுள்ளவர்கள்தான். ஆனால் அந்த வரித் தொகையை மக்கள், சர்க்காருக்குத் தராமல் ஏமாற்றுகிறார்களோஎன்று பார்த்தால் இல்லை! இல்லை!! பட்டியல் நம்மைப் பயமுறுத்துகிறது. கஜானாவுக்கு கடந்த சில ஆண்டுகளில், மக்கள் செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் வரித்தொகையின் விபரம் இது.

1945–46	47 கோடி
1948–49	53 கோடி
1950–51	58 கோடி
1951–52	59 கோடி
1952–53 (திட்டமிட்டிருப்பது)	62 கோடி

வரித்தொகை, அதிகமாகிக் கொண்டே, போகிறது. மக்கள், சர்க்காரின் கஜானாவுக்கு, முன்பைவிட அதிகப் பணத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேன் மேலும் புதிய வரிகளைச் சுமத்துகிறேன், என்கிறார் ஆச்சாரியார்.

*

“மன்னா! அறுகால பூஜையும் சரிவர நடக்கிறது. ஆனால் கோயில்கள்தான், புனர்நிர்மாணம் செய்யாமல் கிடக்கிறது”

“அப்படியா! உடனே உத்தரவிடும் — எல்லாத் தேவாலயங்களிலும் திருப்பணி நடக்கட்டும்.”

“திருப்பணி செய்ய பொருள் வேண்டுமே, அரசே! பொக்கிஷம், வரண்டன்றோ கிடக்கிறது”

“போடு புதுவரி! தலைக்கு ரூபாய் பத்து என்று போடு கட்டாதவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்படும் என்ற தெரிவி”

பழைய மன்னாதி மன்னர்களின் காலத்திலே, இவ்விதம் நடைபெற்றிருக்கலாம். பணமில்லையென்றதும், குடிமகன் ஒவ்வொருவனும் வரிகட்டுக, என்று உத்தரவு பிறப்பிப்பதும், அதை முரசறைந்து தெரிவித்து, கிட்டிகட்டி வசூலிப்பதும், முடியாதோர் அழவுமான காட்சிகளை நாடகமேடையில்கூட நாம், காண்பதுண்டு. ‘பணமில்லையா?’, போடு, வரி!’—என்று மக்கள் மீது பாயப்பயந்ததில்லை, கொடுங்கோலர்கள். பிரதானியாயிருந்தாலும், பிழைக்கவே தவித்தவனானாலும், ஏழையும், மச்சு வீட்டுக்காரனும், தலா ரூபாய்பத்து கட்டவேண்டும் என்று கட்டளை பிறப்பிக்கப் பட்டால் எப்படி இருக்கும், இது? குதிரை சுமக்கலாம் பொதி மூட்டைகள் மூன்றினை! அதே மூட்டைகளைக் கன்றுகளின் முதுகிலும் வைத்தால்! தாங்கத்தான்முடியுமா? கன்றுதான் வாழுமா! இதனால்தான், இருக்கும் மக்களைக் கணக்கிட்டு வரி வாங்குவதற்குப் பதில், அவரவர்க்குள்ள நிலையையும் வசதியையும் கண்டு அதற்கேற்றவாறு வரி வாங்கும் முறை ஏற்பட்டது. நிலத்தின் தரத்தையும், அது ஒவ்வொருவரிடம்இருக்கும்அளவையும் கணக்கிட்டு, அதற்கேற்றபடி தீர்வை விதிக்கப் பட்டது. காட்டுராஜா முறையிலிருந்து மக்களின் கைக்கு சிறிதளவு சுதந்திரம், கிடைத்த முறை இதுவென்பர். “ஆறு கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள் நாட்டில், அரசே!” என்ற அமைச்சன், மக்கள் தொகையைக் கூற, ‘அப்படியா, தலைக்கு பத்துரூபா விதம் வரிவசூல் செய்!’ என்ற மன்னன் கட்டளை இடுவதும், அத்தகைய ஆட்சி நடைபெறுவதுமாகயிருப்பின், எவ்வளவு வேதனைகளைக் காண்போம் நாம்! ‘கூலிக்கு வேலை செய்யும் தச்சனுக்கும் பத்து ரூபாய்—இலட்சங்களை வைத்து ஆளும் பிரபுவுக்கும் பத்து ரூபாய்’ என்ற முறையிருக்குமானால், எவரே ஒப்புவர். இதனால்தான், மக்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டு வரியிடாமல், மக்களின் நிலைமையை வைத்து வரி விதிக்கும் முறையே, உசிதமெனக் கருதினர். காட்டுராஜா தர்பாரிலிருந்து சிறிதளவு மக்களுக்கு உரிமை கிடைக்கலாயிற்று. நிலவரி தரத்துக்கும் அளவுக்கும் ஏற்றபடி விதிக்கப்பட்டது மக்களிடமிருந்து, நேரடியாக வசூலிக்கப்பட்டது ஆயிரம் வேலி வைத்திருப்போன் அதற்கான வரியையும், அரைவேலிக்கு உரியவன் அதற்குரிய ‘கிஸ்தி’யையும் செலுத்தினான் பெற்றான். சொத்தின் அளவு கணக்கிடப்பட்டு, அதன் அடிப்படையில் மட்டுமே வரி வசூலிக்கப் பட்டது—அதன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தின் (மிச்சத்தின்) [illegible] த்தில அல்ல இதனால் பணக்காரர்களுக்கு வரி செலுத்த வாட்டமே வருத்தமோ, ஏற்பட [illegible]

மக்களைத் தாக்கும் பாணங்கள்

(1) பஸ் பிரயாணிகள் மைலுக்கு ஒரு தம்பிடி அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அரை ‘டிக்கட்’ உள்ள குழந்தைகளுக்கு, இரண்டு மைலுக்கு ஒரு தம்பிடி. இந்த ‘சர்சார்ஜ்’ காலணாவுக்குக் குறைவாக (1½ தம்பிடி 2½ தம்பிடி என்பது போல) வந்தால் இது காலணாவாகவே வசூலிக்கப்படும்.

இந்த வரியை வசூலித்து சர்க்காருக்கு செலுத்தவேண்டிய பொறுப்பு பஸ் சொந்தக்காரர்களுடையது இந்த ‘வரி’ சம்பந்தமான கணக்குகளை பஸ்காரர்கள், போலீஸ் ஸ்டேஷனிலுள்ள அதிகாரியிடம் கொடுக்கவேண்டும். 20 பஸ்ஸுக்கு மேல் வைத்திருப்போர், இந்தக் கணக்குகளை, போலீஸ் ஸ்டேஷனில் காட்டவேண்டியது இல்லை — இது சம்பந்தமாக நியமிக்கப்படும் அதிகாரிகளிடமே அளிக்கலாம். பிரதி மாதம் 10ந் தேதிக்குள், இந்த வரித் தொகையை, சர்க்கார் கஜானாவில் பஸ் சொந்தக்காரர் கட்டிவிட வேண்டும்.

(2) ரூ 50க்கு மேற்பட்டு, ரூ 100க்கு [illegible] ஓர் ரூபாய் [illegible] அதிகமாக [illegible]

அடு [illegible] ய் ஒன் றக்கு [illegible]

அடு [illegible] பாய்க்கு 12 அ [illegible] குமேல் உள் [illegible] பாய்க்கு 16 அ [illegible] ண்டும்.

யா [illegible] தமது நிலத் [illegible] ம் விற் றாலும் [illegible] கு முன் அவர் [illegible] ஜ [illegible] க்கு உட்பட [illegible] விதிதப் படி இ [illegible] வரை யில் [illegible] ண்டும்.

(3) [illegible] ளோ, அணை [illegible] வடிகால் களோ [illegible] கொடுத் தால் [illegible] களுக்கு அபிவி [illegible] ப்படும்.

இந் [illegible] சய் து கொடு [illegible] ம் விளை நிலமா [illegible] அந்த இடத்துக்கு விலை மதிப்பு அதிகமாகியிருப்பதாலும், இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறது.

1—1—43ந் தேதிக்குப் பின்னிட்டு இந்த சவுகரியங்களைப் பெற்ற நிலங்களுக்கெல்லாம் இந்த வரி உண்டு.

ஒரு நிலத்தில் முன்பு வந்த வருமானக் கணக்கும், நீர்ப்பாசன நன்மையால் இப்போது வரும் வருமானக் கணக்கும் ஒப்பிடப்படும். அதில் வரும் வித்தியாசத்தில் ஏற்பட்ட சாகுபடி செலவைக் கழித்து, மீதப்படும் தொகையை ‘அதிக வருமானம்’ என்று மதிக்கப்படும். இத் தொகையை முப்பதால் பெருக்கி, அதனால் வரும் தொகையை “மூலதன அபிவிருத்தியாக” கருதப்படும். இதில் பாதித் தொகையை, 20 வருட வாய்தாக்கள் மூலம், வசூலிக்கப்படும்.

★

ஆச்சாரியார் கொண்டுவந்துள்ள புதுவரிகளில் மக்களைப் பாதிக்கும்,

10-ம் பக்கம் பார்க்க

புதுவரிகள் ஏன்?

வேறுவழிகள் இல்லையா!

மையால் வாடும் ஏழைகளோ கொஞ்ச வரியையும் செலுத்த சங்கடப் படலாயினர்.

பணக்காரர் ஒரு பக்கம்! ஏழை மற்றோர் பக்கம்!! — இருவருக்கும் அவரவர் நிலைக்கேற்ற வரி விகிதம் போடப்படவில்லை. ஏழை செலுத்தும் நிலவரிதான் பணக்காரனுக்கு! பிரபு கொடுக்கும் விற்பனை வரிதான் ஏழைக்கும்! இதனால், வரிக் கொள்கை, புலிக்கும் பசுவுக்கும் ஒன்றாகவேயிருந்து வருகிறது. இந்தக் கொள்கையைமீண்டும்வலிவுள்ள தாக்குகிறார், அன்பர் ஆச்சாரியார். முதலாளித்துவ சமுதாயத்துக்கு முட்டுக்கட்டை தருகிறார்! பணக்காரர்களுக்கு பாதுகாப்பும். ஏழைகட்குத் தொல்லையும் சுமத்துகிறார்!!

*

'பட்ஜட்' டில் ஏற்பட்டிருக்கும் பற்றாக்குறைஎப்படி உண்டாயிற்று? —இந்தக் கேள்வியை ஒரு புறம் ஒதுக்கிவிட்டு,அந்தப்பற்றாக் குறையைச் சரி செய்யஇதுதானவழி? என்று ஆலோசித்தால், ஆச்சாரியாருக்கு 'முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பில்' உள்ள ஆசையும் பக்தியும் தென்படும்,

மன்னுநி மன்னர்கள் காலமுதல் வெள்ளையன் இருந்தது முதற்கொண்டு இன்று வரை, சர்க்காரை நிர்வகிக்க, மக்கள் மட்டுமே பணம் தர வேண்டியவர்களாகவிருக்கிறார்கள். ஆட்சி நடக்கவும் — மந்திரிகளுக்குப் பணம் தரவும் — கவர்னருக்கு 10 லட்சம் அழவும்— நீர்ப்பாசனத் திட்டத்துக்குச் செலவிடவும் எல்லாவற்றையும் 'மக்கள் மூலம் வசூலாகும் வரித்தொகை' தான், சமாளிக்கிறது இதனால்தான், பணமில்லையென்றதும், பளுவைச் சுலபமாக மக்கள் மீது சுமத்த முற்படுகிறது, சர்க்கார்.

நல்லாட்சியின் இலட்சணம் இதுவல்ல! 'மக்களை' மட்டும் எதிர்பார்க்கும் ஆட்சியை திறமையுள்ள சர்க்கார் என்று எவரும் செப்பமாட்டார்கள். 'மாமாவை அதட்டினால் பணம் தருவார்' என்று அப்பாவை நம்பியே காலத்தை ஓட்டும்கணவனை மனைவிதான் மதிப்பாளா! ஊரார் தான் 'புத்திசாலி' எனப் போற்றுவார்!! செலவைச்சமாளிக்க, அவனே சம்பாதிப்பதன்றோ அழகு? கணவன் கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்ததில் காலணாவுக்கு மருக்கொழுந்து வாங்கித் தந்தாலும் அது மனோரம்யமாகத்தானே இருக்கும் மனையாளுக்கு! அதைப்போலத்தான் நாட்டைப்பரிசீலிக்கும் சர்க்காரும், மக்களின் 'பை' யைமட்டும் எதிர்பார்க்காமல், பணத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டும். ஆம், ஆம்! விசித்திரமாகத் தோன்றலாம், இது. ஆனால் தற்போது—பல இடங்களில் நடைபெறுவது தான். சென்னையில் பஸ் போக்குவரத்துக்கு'சொந்தக்காரர்'யார்? T. V. S. அல்ல, S. R. V. S. அல்ல; சர்க்கார்! அதனால் ஆண்டுக்கு பதினைந்து லட்சத்துக்கு மேல் 'லாபம்' வருகிறது! இது போல, லாபம் வரும் 'இனங்களை' சர்க்கார் ஏற்று நடாத்தி, சம்பாதிக்க வேண்டும். மத்ய சர்க்காருக்கு, எவ்விதம், 'ரயில் இலாகா, 'பொன் காய்க்கும் மரமாக' இருக்கிறதோ அதைப்போல நாடெங்குமுள்ள பஸ் போக்குவரத்து சர்க்காருக்கு ஆகிட வேண்டும்! இதைப் போல பணம் சம்பாதிக்க, பற் பல வழிகள் உள்ளன. ஆலைகள். புதுத் தொழில்கள்—இவைகளை யெல்லாம் செய்யலாம்! ஏராளமான லாபத்தையும் பெறலாம் !!

இவ்விதம், பணத்தைக் கஜானாவுக்கு கொண்டுவரும் ஆட்சியையே திறமையுடைய ஆட்சியெனச் செப்பலாம். முடியாத காரியமல்ல இது! ஆனால் காங்கிரஸ் ஆட்சியோ, கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக, மக்களின் 'தலை'யைத்தான் தடவுகிறது. 'புதுவரி கொடு' என்று மக்களைத் தான் மிரட்டுகிறார், ஆச்சாரியார்!

இந்த ஒருவழிமட்டுமல்ல, இன்னும் சில முறைகளும் இலகுவாக உள்ளன.

நல்லாட்சி என்றால், அந்த ஆட்சியிலே அமர்ந்திருப்போருக்கு யாரிடம் வரி வசூலிக்கமுடியும், யாருக்கு வரி போடலாம் என்பது தெளிவாகத் தெரியவேண்டும். 'வரி போடும்' இந்த இரு இலக்கணங்களையும்தெரியாதவர் என்று நாம், ஆச்சாரியாரைக்கூறமுடியாது. இது நன்றாகத் தெரியும், அம்மேதைக்கு! ஆனால், முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பில அவருக்குள்ள மோகம், இவ்வழிகளிலெல்லாம் அவரைச் செல்லவிடவில்லை! ஏழை விவசாயிகள் மீதே பாய்கிறார் — பணக்காரரைக் கொள்ளை லாபமடிக்க அனுமதித்துவிட்டு அதில் 'எள்முனை — எனக்குத்தா!' என்று பேசுகிறார். நிலத்துக்கு 'சர்சார்ஜ்' போட்டிருக்கிறாரே, அதைவிட அதிகவருமானம் பெறமுடியும் — நிலவருமான வரி போட்டால்! மத்தியதர மக்களுக்கும் சாதாரண விவசாயிக்கும் இப்போதிருக்கும் சங்கடம்கூடஏற்பட முடியாது. ஆனால அதைச் செய்யவில்லை. இவர். காரணம்,தெரியாதது அல்ல! பணக்காரரை ஒழிக்கும் முறையில் 'வைதீகத் தலைவருக்கு' வாத்சல்யம் எப்படிப் பிறக்கும்? ஆகவேதான், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பும், மக்களுக்கு வரிச்சுமையும் கிடைக்கிறது பரிசாக!

*

நமது மாநிலத்தில் சமதர்மத் தென்றல்வீச, படிப் படியாகச் சிற்சில, புதுக்கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்துக் காட்டலாம் — காங்கிரஸ்காரர்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அதில்கூட ஆசையில்லை! அவ்வளவு தூரம் 'முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பு' அவர்களைப் பிடித்து ஆட்டிவைக்கிறது. இல்லையெனின், ஆச்சாரியார் இவ்வித வரிகளையா

விரைவில் திருச்சியிலிருந்து வெளிவருகிறது!

★ "தீப்பொறி" ★

(தமிழ்வார வெளியீடு)

ஆசிரியர். சி. பி. சிற்றரசு.

ஆண்டு சந்தா ரூ. 7, ஏஜண்டுகளாக விரும்புவோர் விண்ணப்பிக்கவும். விபரங்களுக்கு:—

மானேஜர்,
"தீப்பொறி"
த. பெ. 316, தெப்பக்குளம், திருச்சிராப்பள்ளி.

சுமத்த வருவார்! அதிலும் சென்னைக்கு நான்கு கோடி தேவை என்பது பெரிய காரியமல்ல — கடந்த இதழில் நாம் குறிப்பிட்டதுபோல 'டில்லி'யைக் கேட்டுக்கூடச் சரிப்படுத்திக்கொள்ளலாம். டில்லியைக் கேட்பது என்றால் இனமாக அல்ல! நாம் எவ்விதம் மாகாணசர்க்காருக்கு வரி செலுத்துகிறோமோ, அதைப் போலவே டில்லிக்கும் வரி செலுத்திக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். வருமான வரி! ரயில் இலாகா வருமானம்! சுங்க வரி! இவ்விதம் பல ரூபங்களில் கோடிக்கணக்கான நமது ரூபாய்கள், டில்லிக்கு போய்க் கொண்டுள்ளன. இதில் ஒரு நான்கு கோடி பெரிதா! எத்தனை கோடி ரூபாய் நாம் தருகிறோம்—டில்லிக்கு. அவ்வளவு பணமும், இங்கேயே செலவழிக்கப்பட்டால் 'பற்றாக் குறை'தான் வருமா! புதுவரிதான் ஏற்படுமா! சஞ்சலம்தான் எழும்புமா!

*

'பற்றாக் குறை' பட்ஜட், நாம் அதிக வரி கொடுத்தாலும் ஏற்படத்தான் செய்யும். ஏனெனில் அத்தகையவர்கள் கையில்தான் நாடு சிக்கிக் கிடக்கிறது. இரத்தம் குடிக்கும் புலியென்று கூறுவர் முதலாளித்துவ சர்க்காரை. அத்தகைய 'புலி'களின் கையில்தான் நமது நாடும் வாழ்வும் அகப்பட்டுக் கிடக்கிறது. இத்தகைய ஆட்சி நீடிக்கும் வரை, "பற்றாக்குறை" அடிக்கடி ஏற்படவே செய்யும். பணக்காரன் வாழ்வான்! நாம் வதைவோம்!! இந்த நிலை ஒழிய இன்றுள்ள 'முதலாளித்துவ முறை' ஒழியவேண்டும்—புதுச் சோலை மலரவேண்டும். அந்நாள் வர நமது இலட்சியம் வெற்றிபெறவேண்டும். இன்பத் திராவிடம் மலர்ந்தால், பணம்தான் கோடிக் கணக்கில் 'டில்லி'க்குச் செல்லுமா! மக்களை வதைக்கும் 'வரிக் கொடுமை'தான் நீடிக்குமா! முதலாளித்துவ மோகனச் சிரிப்பைத்தான் கேட்க முடியுமா!! அத்தகைய இன்ப நாள் என்று வருமோ? இன்று கொட்டமடிக்கும் புலிகளின் கொடுமைதான் என்று ஒழியுமோ?

★

பேபியின் கேள்வியும் டில்லி தர்பாரும்!

★

(அ) சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள பள்ளிகள் எல்லாவற்றிலும் இந்தியைப் புகுத்துமாறு இந்திய சர்க்கார் உத்தரவிட்டிருப்பது உண்மையா?

(ஆ) உண்மையானால், வட இந்தியாவிலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் தமிழ் மொழியை ஏன் புகுத்தக் கூடாது?

(இ) இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் துவக்க சென்னையிலுள்ள முன்னேற்றச் சக்திகள் யாவும் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருப்பதை சர்க்கார் அறியுமா?

திருச்செங்கோட்டுத் தொகுதியில், இந்நாள் காங்கிரஸ் தலைவர் டாக்டர் சுப்பராயனைத் தோற்கடித்து வெற்றிபெற்ற வீரர் நமது தோழர் எஸ். கே. பேபி (கந்தசாமி) மேற்குறித்த கேள்விகளை, கடந்த 18—6—52 அன்று டில்லி பார்லிமெண்டில் கேட்க விரும்பி சபாநாயகருக்குத் தெரிவித்தார். மெம்பர்கள் விபரமும் விளக்கமும் பெறத்தான் கேள்விகள் போடுவதும் அமைச்சர்கள் பதில் அளிப்பதும்! ஆனால், வடநாட்டுச் சபாநாயகரோ, இந்தக் கேள்விகளைக் கண்டதும், நண்பர் பேபிக்கு கீழ்க்கண்ட பதிலைத் தெரிவித்திருக்கிறார் — தனது கேள்வியையும் அதற்கு சபாநாயகர் அளித்த பதிலையும் தோழர் பேபி, நமக்கு அனுப்பியுள்ளார். சபாநாயகர், கேள்விகளை, மறுத்து அனுப்பியுள்ள ஆங்கிலக் கடிதத்தின் மொழி பெயர்ப்பு, நகல் இது.

ஐயா,

இந்தி மொழியைப் பள்ளிக்கூடங்களில் வைப்பது குறித்து தாங்கள் அனுப்பிய கேள்விகளை, சபாநாயகர் சபையில் அனுமதிக்க மறுத்து விட்டார் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

உங்கள்

சி. எல். சூரி

கேள்விப் பிரிவு அதிகாரி.

(4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வே:- பஜகோவிந்தம் பாடினும் பலிக்காதது எதுங்க?

ஆ:- யாருடா சொன்னது?

வே:- சாமி, நீங்கதான்!

ஆ:- போடா, பைத்தியக்காரா, நம்ம ஆத்திலே வேலேக்கிருந்தும், சூட்சாபுத்தியில்லையேடா, ஊருக்கு அதைச் சொன்னு, நமக்கும், அதே பதிலைச் சொல்லரியே—பஜகோவிந்தம் பாடினு, எல்லாம் நடக்குமுனு, கோயில்களே போதுமே, ஏண்டா, சட்டசபை, கோர்ட், ஜெயில் எல்லாம்....ஜனங்களண்ட சொன்னு, நம்பினவங்க வரையிலும் தொல்லையில்லபாரு.

வே:- சாமி, சட்டசபையே கூட பஜனைமடமாயிருந்தால் நல்லதுன்னு பேசினீங்கன்னு வீட்டிலே, பேசிகிட்டிருந்தாங்க.

ஆ:- பஜனைமடமாயிட்டா, சுண்டலும், புளியோதரையும் கிடைக்கும். வெளியிலே பேசாதே, வீட்டுக்குள்ளேயே கொண்டுவராதே—அங்கே வேதாந்தம்—இங்கே விசாரம்! எனக்குத் தலைகனத்துப்போச்சு. இந்த கிருஷிக்லோக் கட்சியாரோடு பேசிப் பேசி, எனக்கு வாய்வலிக்கிறது.

வே:- வாய்வலிச்சாலும், அவங்க சேர்ந்துதான் ஜெயிக்க வைச்சிட்டாங்களே.

ஆ:- போடா, அசடு, என்மேலே, நம்பிக்கையிருக்குன்னு சொல்ல, இவ்வளவுடா இந்த நம்பிக்கையை நான் நம்பிவேறே காரியம் செய்யணும்.

வே:- நம்புங்க—சாமி.

ஆ:- எனக்கென்னமோடா, நம்பிக்கையில்லே. இந்த மந்திரி சபையிலே நம்பிக்கையில்லே. என மேலே நம்பிக்கையிருக்குன்னு சொல்லியிருக்கிறவங்க எவங்க பேரிலும் நம்பிக்கையில்லே. இன்னும் சொல்லப்போனா, என்பேரிலேயே எனக்கு நம்பிக்கையில்லை!

வே:- நான் நம்புகிறேன்.

ஆ:- போடா போ படுக்கை விரித்திருக்கா பாரு நான் கொஞ்ச நேரம் நிம்மதியா, படுத்திண்டிருக்கேன்.

★

(7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வரி இனங்கள் இவை. பஸ் டிக்கட் வரிமூலம் ரூ. 1 கோடியும், நிலவரி 'சர் சார்ஜ்'மூலம் ரூ 75 லட்சமும், நில அபிவிருத்திமூலம் ரூ 60 லட்சமும் (இந்த ஆண்டில்) சர்க்கார் கஜானுவுக்கு அதிகமாகக்குவியும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரிகள் யாரை மிகவும் தாக்குபவை என்பதை எவரும் புரிந்துகொள்ள முடியும்!

பஸ் கட்டண உயர்வால் ஏழைகளும் நடுத்தர மக்களும்தான் அவதி அடைவார்கள். பணக்காரர்களைப் பாதிக்காது, இது.

நாம்தான் கொடுக்க வேண்டும்! அதிலும் இப்போது, ஐந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் இருந்ததைவிட இரண்டுமடங்கு அதிகமாகி இருக்கிறது, பஸ்சார்ஜ். ரயிலிலும் சார்ஜ் அதிகம்! பஸ்ஸுக்கும் அதிகம்!!— போக்குவரத்துமீது 'புதுப்பளு' வீசப்படுகிறது.

நிலவரி முறையும் நடுத்தரமக்களை பாதிப்பதுதான். ரூ 50-க்கு மேல் என்று வைத்திருப்பது, மிகவும் ஆபத்தானது.

ரூபாய் ஆயிரத்துக்மேல்வரிகட்டுவோர், ரூபாய்க்கு ரூபாய் வரிகட்ட வேண்டுமாமே! என்று கூறத் தோன்றலாம். பெரிய நிலப்பிரபுக்களை மட்டம் தட்டும் மகத்தான திட்டம் என்றுகூடப் பேசலாம், சிலர். ஆனால் உண்மை அதுவல்ல! விலைக் கட்டுபாடு நீக்கத்தின் விளைவாக நிலப்பிரபுக்கள் அவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். நெல்விற்பனைமூலம் ஆண்டுக்கு பதினாயிரம் லாபம் பெற்ற பண்ணையாளர்கள். இனிமேற்பட இருபதனாயிரம் ரூபாய் லாபம் குவிப்பர்! ஏராளமான 'பணம்' சேரவழி இருக்கும் போது, ஆயிரத்தோடு மற்றோர் ஆயிரம் சேர்த்துக் கட்டுவது பிரமாதமல்ல, அவர்களுக்கு. ஆனால், நடுத்தர விவசாயியின் நிலை, அதுவல்ல!

அபிவிருத்தி வரி என்ற முறை பல ஐயப்பாடுகளை எழுப்புகிறது. ஏழை முதல் எல்லோரும் இதனைக் கட்டித் தான் தீரவேண்டுமோம்.

நீர்ப்பாசனத்துக்கென 'தனிவரி' ஒன்றை வசூலிக்கும் சர்க்கார் அதன் மீதே மற்றோர் வரியும் சுமத்துவதென்றால் என்னவென்று கூறுவது? இன்று நிலத்துக்குள்ள மதிப்பை வைத்து, தொகை நிர்ணயிக்கப்படுமாம்! இன்னும் ஐந்து ஆண்டுகளில் அந்த நிலத்தின் விலை மதிப்பு, இன்றுள்ளதுபோலவே இருக்குமென்பது என்ன நிச்சயம்?

❀

உடனே தேவை

கீழ்க்கண்ட இடங்களில் 'திராவிடன்' இதழ் விற்பனை செய்ய முன்பணம் கட்டக்கூடிய விற்பனையாளர் உடனே தேவை

சேலம், கரூர்.

நிர்வாகி:—

'திராவிடன்'

16, நிலையன்ஸ் ரைஸ்மில் தெரு

சென்னை 1.

இரண்டாம் பதிப்புகள்

ஜெபமாலை 0—8—0

சாது 0—8—0

கருத்து விளக்கச் சிறு கதைகள்.

புதிய சித்திரம்

மக்களை மதியாத அண்ணன்!

மக்கள் தீர்ப்புக்காக வாதாடும் தம்பி!!

மக்கள் தீர்ப்பு

C. N. A. எழுதியது.

மக்களாட்சி நாட்களிலே அனைவரும் படிக்கவேண்டிய அரசியல் கருத்து விளக்கக் கதை.

விலை 8 அணு.

அச்சில்

வாழ்க்கைப் புயல்

வன்னிநாயகியின் கோபம்

கிடைக்குமிடம்:— பரிமளம் பதிப்பகம் 17-B, வரகுவாசல் தெரு, சின்ன காஞ்சிபுரம்.

வியாபாரிகளுக்கு 25 o/o கழிவு. V. P. P. இல்லை. தபால் செலவு தனி.

எதை? எப்படி? எதற்காக?

அன்பர் ஆச்சாரியார் அடிக்கடி 'ஆண்டவனைத் துதியுங்கள்!' என்று கூறி வருகிறாரே, அதைக் குறித்து நமக்கோர் சந்தேகம்! "எல்லாம் வல்ல இறைவனைத் துதித்தால் கஷ்டங்கள் விலகும். அவர் நம்மை ரட்சிப்பார்" என்று அவர் கூறுவதை மறுக்க விரும்பவில்லை, நாம். துதித்தால், துன்பங்கள் ஒழியுமென்றால், நமக்கென்ன சங்கடம் இதில்? மக்களிடமுள்ள தொல்லைகள் நீங்கி, சுகவாழ்வு பெறவேண்டும் என்றுதானே, நாமெல்லாம் போராடுகிறோம்! தடியடியும், துப்பாக்கியும், சர்க்காரின் அடக்குமுறையும் இரத்த வெள்ளமும், இல்லாது இன்பங்கள் மலருமென்றால், நமக்கென்ன கஷ்டமிருக்கிறது, இறைவனைத் துதிப்பதில்! இல்லை—இல்லை. ஆனால், ஆண்டவனின் அத்யந்த பிரியராக, சதாசர்வகாலமும் 'பஜகோவிந்தம்' பாடிக்கொண்டிருக்கும், ஆச்சாரியாரை 'அருப்புக்கோட்டை'யில், ஐயன் ஏன் கைவிட்டாரோ — என்று கேட்பீர்கள். நமக்கும் எழும்புகிறது அந்தச் சந்தேகம். எல்லாத் தொல்லைகளும் தொலையுமாமே இறைவனைத் துதித்தால்! ஆனால், அங்கேன், ஆண்டவன் ஆச்சாரியாரை அல்லாடவிட்டாரோ! எமக்குத் தெரியவில்லை, இதற்கான விளக்கம். அன்பர் ஆச்சாரியார் அறிவாரோ, அறியாரோ—தெரியவில்லை. ஆனால், "அருப்புக்கோட்டை"க்குப் பிறகும், ஆச்சாரியார் ஆண்டவனை அழைக்காமலில்லை! அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் நிறைந்திருக்கிற எம்பிரான், பக்தன் குரல் கேட்டும், பராமுகமாய் இருந்ததேனோ? பதில் அறியோம் யாம். விளக்கவேண்டிய விவேகி யாரோ, அதற்குப் பின்னரும், 'தெய்வத்தைத் துதிப்பீர்! தீமைகள் ஒழியும்!' என்றே போதிக்கிறார். தெய்வத்தைத் துதிக்கவேண்டும்! நமக்கென்ன சங்கடம், இதில். நமக்கும் தெய்வத்துக்கும் என்ன பங்காளிக் காய்ச்சலா! பகையா! வெறுப்பா! — எதுவுமில்லை. 'பழம் கிடைக்கும் பகவானைத் துதித்தால்' என்றிருக்குமானால், கஷ்டப்படுவோமா நாம். கனி கிடைப்பதை வெறுக்கும் கருப்பு உள்ளத்தவரா, அல்ல, அல்ல. இன்பம் வேண்டும் நமக்கு. "ஈசா! பரமேசா!" என்றால், அந்த இன்பம் வரும், எதுவும் கிடைக்குமென்றால், இவ்விதம் கூறுவதில் நமக்கென்ன சஞ்சலம், சங்கடம்? ஆச்சாரியார், கூறுவது போலவே, தெய்வத்தைத் தொழுவோம், வணங்குவோம். ஆனால், அவர் ஒன்றைமட்டும் தயவுசெய்து விளக்கிடவேண்டும்! அவரோ, சாதாரணமானவரல்ல. வேதாந்த விளக்கங்களும் நுணுக்கங்களும் தெளிவோடு வியாக்யானம் செய்யக்கூடியவராம். தெய்வத்தைத்தொழத் தயார், ஐயன்மீர்! ஆனால் தயவுசெய்து தெளிவு வேண்டும். எந்தத் தெய்வத்தைத் தொழவேண்டும்? எதை! எதை!! விளங்காமல்தான் கேட்கிறோம்—குதர்க்கபுத்தியல்ல—உண்மையாகவே கேட்கிறோம். எந்தத் தெய்வத்தை? ஹரியையா, அரனையா! பார்வதியையா, லட்சுமியையா! தியாகேசனையா, தில்லை நடராசனையா! தாயுமானவனையா, வரதராஜனையா! கார்மேகக் கண்ணனா, அல்லது காகுத்தனா? சீதா பிராட்டியா, தெருவீதி அம்மனா! காளியாத்தாளா, ஐயனாரப்பனா? எந்தத் தெய்வத்தைத் தொழச் சொல்கிறார்-எது, 'தெய்வம்' என்று குறிப்பிடுகிறார். பழனிமலைமேல் வாழ்பவனா, பிள்ளையாரப்பனா! வாதாபி கணபதியா, சோமசுந்தரேசனா, திருப்பதி வெங்கடாஜலபதியா, திருவரங்கத்தானா, எட்டுக்குடி முருகனா, குன்னக்குடியானா, கலைமகளா, அலை மகளா, காஞ்சி காமாட்சியா, கங்கா தேவியா! எதுவென்று கூறட்டும்—நமக்கு ஆட்சேபணையில்லை; இதில் எத் தெய்வத்தைத் தொழச் சொல்கிறார். மரத்தடி காத்தான்! வேப்பிலை அம்மா! வீரன்! சூரன்! பெரியாச்சி! ஒதியமரத்தடி தெய்வம்! சுக்குமாந்தடியான்! சூலமேந்தி சூலி! திரிசூலி! மகமாயி! மண்டலேஸ்வரி! பிரம்ம தேவன்! மன்மதன் கோயில்! நாரதமா முனி! நந்திகேசுவரர்! நர்த்தன முராரி! கோவர்த்தனதாரி! கண்ண பரமாத்மா! காசி விசாலாட்சி!—இந்தப் பட்டியலிலே, எந்தத் தெய்வத்தைச் சொல்கிறார். சிவத்தைச் செப்புகிறாரா, நமக்கு! அன்று, அன்று. "சிவமோ, பெரிது? எமது நாராயணனன்றோ!' என்று விஷ்ணுவைச் சிபார்சு செய்கிறாரா! எதைத் துதிப்பது? எதைக் கடவுளென்று குறிக்கிறார்? எந்தத் தெய்வம்? பழம் நூல்களைப் புரட்டினேம்—சில பனுவல்களைத் துருவினேம். தெய்வம், என்பதற்கு, இப்படி விளக்கம் கிடைக்கிறது. ஏழைகளுக்கு அன்னங் கொடுத்தவர் தெய்வமாம்! அன்பான மாணாக்கருக்கு அரிய குருவே தெய்வமாம்! அஞ்சினோர்க்கு ஆபத்தை அகற்றினோன் தெய்வமாம்! காதலுறு கற்புடைய மங்கையர் தமக்கெலாம் கணவனே தெய்வமாம்! காசினியின் மன்னுயிர் தமக்கெலாம் குடிமரபு காக்கும் மன்னன் தெய்வமாம்! ஓதரிய பிள்ளைகட்கு அன்னை தந்தையர் தெய்வமாம்! செப்புகின்றன நமது தமிழ் நூல்கள். இந்தத் தெய்வங்களையா? எதைச் சிபார்சு செய்கிறார்! கண்முன்னே இருக்கும் நடமாடும் தெய்வங்களையா? அல்லது கோயிலிலே கிடக்கும் படரூபச் சாமிகளையா? காலண்டரிலே இருக்கும் 'பிக்சர்' கடவுள்களையா? அல்லது கல்ரூபத்திலே இருக்கும் தெய்வங்களையா? எதைக் 'கடவுள்' என்று கூறுகிறார். மெய்ஞ்ஞானம் தேடச் சொல்கிறாரே! அந்த ஞானம், இந்தக் கடவுளரில் எவர் மூலம் கிட்டுமென்று போதிக்கிறார்? உள்ளத்தை ஒன்றாக்கி, ஐம்புலன்களை அடக்கி, ஆசையெனும் குதிரைக்கு கடிவாளம் பூட்டி, மனம் எனும் குரங்கைக் கட்டி, மனதிலே 'த்யானம்' செய்! அத்தியானத்தின் முடிவிலே, ஆண்டவனின் ஜோதியைக் காண்க! — இவ்விதம் கூறவில்லை. அன்பர் ஆச்சாரியார். கடவுளைத் துதிமின்! பஜகோவிந்தம் பாடுமின்!!—என்கிறார். அதையே, தான் செய்வதாக... கூறுகிறார். அவ்வழியே, ...

வருகவென அழைக்கிறார். 'கிம்புருடர், கருடர், காந்தருவர், சித்தர், கின்னரர், வித்தியாதரர் சங்கீதம் பாட—தும்புரு நாரதர், சனகாதியர், நற்சேடன், சாருடனே, ரிஷி முனிவர், பலரும் போற்ற' ஆலிலை மேல் பள்ளிகொள்வோன் பரமன் என்போரும் உளர்! அவனை விடப் பெரியவன், முக்கண்ணன்—அவனன்றோ பார்வதி காதன் பரமசிவம், என்று சண்டைக்கு வருவோரும் உளர்! பிள்ளையாரையும் முருகனையும், அரச மரத்தடிச் சாமியையும், வீரனையும் வணங்குவோரும் உண்டு! இந்த ரகத்திலே, எதைத் துதிக்க வேண்டுமெனச் செப்புகிறார், ஆச்சாரியார்! எந்தக் கடவுளை, சிபார்சு செய்கிறார், நமக்கு! எந்தக் கடவுளால், வாழ்வு சுபிட்சமாகும் என்று கூறுகிறார்!!

★

'கடவுளைத் துதிப்பீர்' என்று, நாட்டினர்க்கு, அடிக்கடி வலியுறுத்தும், அன்பரை நோக்கி மற்றோர் ஐயமும் எழுகிறது. கடவுளைத் துதிப்பது என்றால், எப்படி? எப்படித் துதிப்பது?—இதையும், சற்று, அவர் விளக்கினால் நன்றாகயிருக்கும். நாமம் போட்டுக்கொண்டு — அதிலும் வடகலை தென்கலை யெனும் சண்டை உண்டு!—விஷ்ணு கோயிலை வலம் வந்துவிட்டால் போதுமா! சிவனுக்குத் தினசரி அர்ச்சனை செய்யவேண்டுமா! அம்மனுக்கு அனுதினம் பட்டாடை போர்த்துவதா? எவ்விதம் துதிக்கவேண்டும், கடவுளை! எந்த வகையில் அவரைத் துதிப்பது! காளிக்கு ஆடு வெட்டுவர், கிராமங்களிலே—கோழிகளைக் குவிப்பதுண்டு சில தெய்வங்களுக்கு. இவ்விதமா? அல்லது காலை மாலை எழுந்து பசுவுக்கு புல் போட்டால் போதுமா. கொழுக்கட்டை வைத்துப் படைத்தா! துளசி மரத்தைச் சுற்றியா! வரலட்சுமி விரதம் இருந்தா! கார்த்திகைதீபம் ஏற்றியா! சனிக்கிழமை தோறும் வீதிகளில் புரண்டா! ஏகாதசிவிரதம் அனுஷ்டித்தா! அர்ச்சனைமூலம் அய்யருக்கு தட்சணை சமர்ப்பித்தால் போதுமா? எப்படித்துதிப்பது! இந்த வகைகளிலே எதைச் சிபார்சு செய்கிறார். 'காவடி தூக்குகிறேன் எட்டுக்குடியானே' என்பர். 'அலகு குத்திக் கொள்கிறேன்' என்று வேண்டிக் கொள்வோரும் உண்டு. 'ஆயிரத்தெட்டு அணைக்களை உண்டியில் போடுகிறேன்' — இதுவும் ஒரு முறை. இவைகளைச் செய்புகிறாரா! அரசமரத்தைச் சுற்றி வந்தால் போதுமா! 'அரகரா மகாதேவா!' என்று உச்சரித்தால் போதுமா! 'ராம், ராம்' என்று நோட்டில் எழுதச் சொல்வாராம், சங்கராச்சாரியார். அந்த முறையிலா? எது—எம்முறை—எப்படித் துதிப்பதாம்! இதில் எது சரியென்கிறார்! அல்லது "இம்முறைகளில் அல்ல; ஒருமுறை ஈசனை நாமத்தை எண்ணினால போதும்" என்கிறாரா. அவ்விதமெனின், அதைத்தான் வெளியிடுவாரா! துணிவு பிறக்குமா? விளக்கம் தருவாரா!!

★

எதை? எப்படி?—இந்தச் சந்தேகங்கள் எழும்புப்போது, மற்றொன்றும் மனதில் ஓடிவருகிறது. 'கடவுளைத் துதிப்பீர்' என்கிறாரே — எதற்காக? எதற்காக கடவுளைத் துதிக்கச் சொல்கிறார்! ஒவ்வொருவரும் அவரவர் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் பெறவா? அல்லது எல்லோரும் துதித்தால் நாடு முன்னேறும் என்கிற ஆசையினாலா! பஞ்சம் தீருமென்பதாலா! பிணி அகலும் என்பதாலா! அறிவு பெருகும் என்பதுதான் காரணமா? தொல்லைகள் நீங்கலாம் என்பதா! ஏழை—பணக்காரன் வித்தியாசம் ஒழியும்என்கிற ஆசையிலா! ஆலைகள் பெருகுமென்பதா! விஞ்ஞானம் வளரும் என்பது தான் காரணமா? அல்லது, வெளி நாட்டிலிருக்கும் விஞ்ஞானிகள் மனதில் தோன்றிய ஆராய்ச்சிகளனைத்தும் நம்மவர் மூளையிலும் உதிக்கும் என்ற உண்மையைக் கண்டதாலா? எதனால் கூறுகிறார், இவ்விதம்! எதற்காக, எங்கு போனாலும், கடவுளைத் துதிக்கச் சொல்கிறார்? நாட்டுக்கு நலம் பெறலாம் என்ற நல்லெண்ணமா, எல்லோரையும் துதிக்கச் சொல்வது. அல்லது "நான் இடர்ப்படுகிறேன். எல்லோரும் துதித்து என்னைக் காப்பீர்!' என கருத்திலா? இவருக்காக நம்மை துதிக்கச் சொல்கிறாரா! அல்ல நமக்காகவே நம்மை துதிக்கும்ப அழைக்கிறாரா? என்ன காரண என்ன அவசியம், என்ன அவசர இந்தப் போதனைக்கு! எதற்காக துதிப்பது? கட்டைவண்டி ஓட்டு வன் வெயில் கூடாது என்கிறானே அதற்கா? அல்லது 'கல் சுடுபவ காயவேண்டும் வெயில்' என் றானே—அதற்கா? மழை விரும்பு விவசாயிக்காகவா! 'மாடு போ உழைக்கிறேன்—எஜமான், கூலி அ கம் கொடுங்கள்' என்கிறானே பாட்டாளி. அவன் குறை தீரவ ஆலையரசன் வருத்தம் தீரவா! ச காரின் பணப் பஞ்சம் நீங்கவ சமதர்மம் ஏற்படவா! ஜாதிபேத ஒழியவா! எதற்காக? என்ன க ணத்துக்காக? கஞ்சிக்கு உப்பில் என்று அழும் பாட்டாளியி கண்ணீர் ஒழியவா அல்ல பாலிலே கலக்க சர்க்கரையில் என்று வேதனைப்படும் பணக்கார குறை தீரவா! புலி வாழவா! ப வாழவா! புசிப்பவனுக்காகவா? ப பவனுக்காகவா? எதற்கா எந்தக் கொடுமை போவதற்கா சமாதானம் பரவவா! சண்டைக ஒழியவா! ஜாதிபேதம் அகலவ சம அந்தஸ்து ஏற்படவா? எத காக, கடவுளைத் துதிக்கச்சொ கிறார். "எல்லாம் ஏற்படத்தான் —என்றாவது, சொல்லிட முடியும அவரால்! அவ்விதம் தான் வெ யிடுவாரா!!

★

விற்பனையாகிறது
சி. என். ஏ. தீட்டிய
சிறிய ஏடு
அதிர்ச்சிக்கு வைத்தியம்
விலை அணா 2
விற்பனை கழிவு 25%
தபாற்செலவு இனாம். வேண்டு வோர் எழுதுக.
'திராவிட நாடு' நிலையம்
காஞ்சிபுரம்.

Edited, Printed & Published by C. N. Annadurai M.A., at "Dravidanadu" Press.
95, Tirukkachinambi St., Kancheepuram.